

borba protiv
oda industrij-
na i konoplje
se u ovoj go-

društava za
poribljavati i
vode, čuvati
ivanja i spr-
jedini put i
rapuče.

IR UZELAC

velike rezulta-
dosada regi-
skim društvi-
mnogobrojni
u granu spor-
osnovana u
ovgradu, Ple-
tici i Bijelom
zirati još dva
postoji svi

irskih društa-
oluga u una-
e Republike.
na, tako su i
vode opusto-
lično uništen.
velik problem
iti i sačuvati
og razloga je
restilšta. Jed-
orad ti još to-
e drugo zavr-
očetku iduće

u kod Nikši-
150.000 ko-
»Pastrva» iz
izvrši porib-

ljavanje gornjeg toka rijeke Zete sa nje-
nim pritokama Vidrovanom, Sušnicom
i Rastovcem. Na taj način omogućiće se
da se sportski ribolov što više razvije
u okolini Nikšića. Ovd. je Uprava rije-
šila i predala mrestilište na Vidrovanu
sportskom ribarskom društvu u Nikšiću.
Drugo mrestilište, koje se nalazi u bli-
zini Crnog Jezera na Durmitoru, prora-
diće tokom iduće godine, i na taj način
omogućiće se poribljavanje durmitorskih
jezera sa plemenitom ribom, koja je
takode prilično stradala. Naši truben-
ci, koji svoj godišnji odmor provode na
padinama Durmitora, imat će ugodniji
boravak, jer će izvestan dio vremena mo-
ći da provede na ribarenju. Ipak je sve
to još malo, pa se postavilo u zajednici
sa sportskim ribarskim društvima da se
podigne još koje mrestilište, kako bismo
što prije obogatili naše vode ribom.

Sportska ribarska društva u mnogo-
me koriste unapređenju našega ribar-
stva, time da upoznaju sve svoje člane-
ve sa pravilima i naredbama koje izdaje
ovd. Uprava za ribarstvo, i na taj način
omogućava sprovođenje svih tih odluka
u život. Tako je na primjer skoro svako

ribarsko društvo upoznalo svoje člane-
ve sa »Naredbom o zaštiti slatkovodnog
ribarstva«, koju je izdala ovd. Uprava
i »Uputstvima o načinu izdavanja do-
zvola i visini takse na dozvole za oba-
vljanje ribolova u vodama Narodne Re-
publike Crne Gore«.

Velika teškoća za svako sportsko ri-
barsko društvo je ta što ima vrlo malo
materijala, jedino mala količina udiča,
a to uvelike otežava rad svakog društva.

Zadatak skoro svih ribarskih društava
jeste taj da u saglasnosti sa ovd. Upra-
vom rade na razvoju ribarstva u našoj
Republici. Društva će raditi na upo-
znavanju naših voda, riba sportskog ri-
barenja i na taj način razviti kod svo-
jih članova još veću ljubav za ovu granu
sporta. Dalje, davaće predloge i zapa-
žanja kako da se što racionalnije koristi
lov plemenite ribe koje danas ima vrlo
malo. Zadatak društava jeste staranje o
pravilnom izvršenju zadataka, koje po-
stavljaju državni organi, briga o pošti-
vanju pravnih propisa o ribarstvu i una-
pređenju ribarskog turizma.

ing. Đ. D.

DVA DRUŠTVA U OSIJEKU

21. januara o. g. održane su dvije go-
dišnje skupštine športskih ribolovnih
društava u Osijeku. Društvo u Gornjem
gradu održalo je svoju 31., a u Donjem
gradu tamošnje društvo svoju. Već
samim tim što u Osijeku postoje dva
športska ribolovna društva (jedini slu-
čaj u NRH) a i broj godina postojanja
društava, svjedoči nam da tu postoji
tradicija športskog ribolova. Baš iz tih
razloga Osijek danas predstavlja centar
ove vrsti športa za istočni dio N. R.
Hrvatske. Po broju članova Osijek do-
lazi na drugo mjesto u Hrvatskoj sa
preko 1.000 članova.

Od svoga osnivanja društva sa pro-
živjela mnoge promjene, pa su i na zad-

njoj skupštini donijela još jednu izmije-
nivši svoja dosadnja društvena pravila,
koja su usklađena prema pravilima osta-
lih srodnih društava i pravilima Saveza
športskih ribolovnih društava Hrvatske.
To je još jedan korak ovih društava u
borbi na podizanju športskog ribolova.

Iako se društva po načinu ribolova u
mnogome razlikuju, ipak su drugarski
odnosi jednih prema drugima na zavid-
noj visini. Nema niti jedne društvene
priredbe u jednom društvu, a da ne su-
djeluju članovi, ili bar delegati, drugog
društva. Ovaj zajednički rad naročito se
očituje na izgradnji domova, zajednič-
kim izletima, kao i ostalim priredbama.
Navesti ću dva primjera za ilustraciju

dobrog i drugarskog odnosa ovih dvaju društava. Prilikom izgradnje »Udičarsko-turističkog doma«, društva u Gornjem gradu, članovi donjogradskog društva, osim što su dobrovoljnim radom učestvovali na toj izgradnji, dali su i novčanu pomoć. Na skupštini donjogradskog društva zamoljen je predsjednik gornjogradskog društva da bude i »dobni« predsjednik skupštine.

Međutim i pored ovako drugarskih odnosa i zajedničkih akcija, možemo reći da je društvo u Gornjem gradu preuzelo veće obaveze i da je uložilo više napora za unapređenje svoga društva i uzdržavanje svojih članova. Istina je, da je društvo u Gornjem gradu brojnije, ali su i obaveze srazmjerno broju članstva veće, a i uspjeh je veći. U kratkim crtama iznijet ću rad godišnje skupštine u Gornjem gradu i obaveze koje su preuzete u ovoj godini.

Ako znamo da društvo broji preko 600 članova (na što ću se još u nastavku osvrnuti) a da je skupštini prisustvovalo preko 300 članova, možemo odmah pretpostaviti da je rad skupštine bio dobar i da je diskusija bila vrlo živa. Izvještaji su vrlo pažljivo saslušani. Izvještaj tajnika obradio je sve točke plana rada iz 1950. a naročito se detaljno osvrnuo na »kontrolu mriješta i ribolovaca« i »izgradnju domova«. Čuvanje voda obavljali su osim stalnih čuvara još 7 izabраниh članova, koji su imali posebna ovlaštenja za to. Osim toga organizirane su i »leteće patrole« t. j. iznenadni obilasci voda od pojedinih grupa članova. Nije bilo niti jednog težeg prekršaja športskog ribolova od strane članova društva.

Na početku sam već naglasio da između ova dva društva postoji razlika u načinu ribolova. Dok je kod članova gornjogradskog društva glavni alat za ribolov udica i štap, dotle je kod Donjogradana glavni alat mreža »sačmarica«, »rogač« i »križak«.

Mi športaši propagiramo športski način ribolova uglavnom udicom i štapom, dok mreže smatramo kao alat za profesionalne ribare. Moram priznati da nisam u dovoljnoj mjeri bio upoznat načinom lova sa mrežom zvanom »rogač« pa kada su mi objasnili kako se lovi priznajem, da je vrlo interesantan, a vjerujem da će neko iz ovog društva objasniti preko našeg lista kako se lovi ovom mrežom. Međutim teško je objasniti i braniti sačmaricu i križak kao alat za športski lov, pa bi bilo dobro da se i o tome malo više piše, to više što zasada ovaj alat ne spada u alat za športski ribolov.

Na kraju bi htio ukazati na jedan propust ovih društava. U neposrednoj blizini Osijeka u mjestima Bolman i Erdut trebalo se je osnovati športsko-ribolovno društvo, međutim društva u Osijeku nisu pružila svu potrebnu pomoć i društva još nisu osnovana. Osijek kao centar športskog ribarstva za taj dio N. R. Hrvatske mora u svako doba pomoći akciju bilo kojeg manjeg mjesta u cilju uzdizanja športskog ribolova i ribarstva kao grane privrede.

V. MAJORINC

ZAŠTO NEMAMO RIBE U RIJECI DRAVI

U rijeci Dravi bilo je, prije 40—50 godina, toliko ribe da nije bilo za nju prode, nego smo je morali soliti i sušiti i takovu slati na tržište. Danas smo, međutim, sretni da ulovimo u Dravi kojeg smuda, soma, šarana ili drugu ribu. Ukoliko se još u Dravi lovi, to je samo bijela riba u malim količinama.

Evo, zašto je to tako. Prije 50 godina bila je rijeka Drava vezana ritovima s lijeve i desne obale rijeke, pa se tu mrijestio smud, som, šaran i ostala riba. Po opadanju rijeke riba je dolazila u Dravu kao mlad od 50—100 gr, tu se dalje razvijala i tako je bilo u izobilju